

между Доктора Мирковичъ и Василя *Войводата*. За да закърпи съдраната си честъ (Доротей билъ въ немилостъ прѣдъ Видинския паша) Дорчо-Ефенди рѣшилъ да прѣдаде на турското правителство Д-ръ Мирковича и Василя *Войводата*. Н. В. Прѣосвѣщенство ношно врѣме отпѣтувалъ отъ Берковица за Видинъ и чрѣзъ устата на *Брайка* прѣдалъ на *Азизъ-Паша* тайнитѣ намѣрения на Д-ръ Мирковича. По заповѣдъ на пашата 20 души заптии, прѣоблѣчени въ шопски дрѣхи, дебнишкомъ се промѣкнали въ манастира св. Архангелъ и арестували Василя *Войводата*. Окованъ въ тѣжки желѣза Василъ се исправилъ прѣдъ *Азизъ-паша* и му разказалъ отъ игла до конецъ историята на заговора. Отъ показанията на *Брайка* и Василъ *Войвода* *Азизъ-паша* се убѣдилъ, че Д-ръ *Мирковичъ* е агентъ не на „черния кабинетъ“ за какъвто бѣ прѣпоръченъ отъ Али-паша, а е агентъ на нѣкакъвъ си „революционенъ комитетъ.“ Инкогнито отпѣтувалъ *Азизъ-паша* отъ Видинъ за Ломъ; пристигналъ прѣзъ нощта и лично направилъ внезапенъ обискъ на Д-ръ Мирковича. Отъ хванатитѣ „тайни книжя“ Видинския паша разбралъ, че Д-ръ Мирковичъ систематически се е готвилъ да подхвърли на въстаннически пожаръ Видинския санджакъ. Окованъ въ вериги Мирковичъ билъ откаранъ въ Видинъ и хвърленъ, до второ распоредание, въ тъмнитѣ и влажни задани на *Пазвантъ-оглу*. Слѣдъ дълги отричания прѣдъ тайното распитване Мирковичъ се призналъ. Инферналното дѣло на *Манола*, *Ивана*, *Мирча* и *Жака* лѣснало въ всичката си голота прѣдъ Али-паша. Шнайдеръ-Ефенди — генерала на шпионитѣ — билъ уволненъ отъ длъжността „началникъ на черния кабинетъ“ и проведенъ въ Виена за помощникъ канцлера (да прѣписва на баща си черновкитѣ); *Жйол* билъ уволненъ отъ длъжността „свѣтникъ на главния шпионинъ“ и билъ проведенъ въ гр. Брусса на деветъ-годишно заточение; началника на българетѣ — шпиони, *Манолъ-Ефенди* билъ между мъртвитѣ, та Али-паша не можелъ да го удуши съ собственитѣ си рѣце, както му се е заканвалъ, слѣдъ като узналъ „подлата му интрига.“ *Иванъ* и *Жакъ* като узнали за арестуването на *Мирча*